

Sygn. akt II CZ 129/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

SSA Agata Zając

w sprawie z wniosku H. W.
przy uczestnictwie L. B.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2017 r.,
zażalenia wnioskodawczyni
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 13 lipca 2016 r., sygn. akt IV Ca .../16,

**oddala zażalenie; rozstrzygnięcie o kosztach postępowania
zażaleniowego pozostawia orzeczeniu kończącemu
postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2016r. Sąd Okręgowy w P. uchylił postanowienie Sądu Rejonowego w M. z dnia 29 lutego 2016 r., w sprawie z wniosku H. W., z udziałem L. B., o podział majątku wspólnego.

Postanowienie zaskarżyła wnioskodawczyni zarzucając naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 378 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. W zażaleniu wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Niepodobna zignorować wyraźnego braku zgody uczestnika postępowania, wobec oddalenia jego żądania ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym, na przyznanie mu prawa własności nieruchomości. W postępowaniu o podział majątku wspólnego, sąd nie może wbrew woli uczestnika przyznać mu prawa majątkowego i zasądzić od niego na rzecz innego uczestnika spłatę lub dopłatę (art. 46 k.r.o. w zw. z art. 1035 k.c. i art. 212 § 2 k.c.). Ubocznie, powody sprzeciwu uczestnika są prawnie irrelevantne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2012 r., II CSK 187/12, nie pub. i powołane tam orzecznictwo).

Sąd pierwszej instancji nie zbadał podstawy merytorycznej wniosku o podział w stanie faktycznym sprawy, gdy zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik nie wyrazili zgody na przyznanie im objętej tym wnioskiem nieruchomości. Potrzeba taka zaś zaszła w następstwie kluczowej dla podziału zmiany stanowiska uczestnika. W tej sytuacji uzupełnienie przez Sąd Okręgowy postępowania dowodowego, jak też, dokonanie przez ten Sąd podziału, doprowadziłoby do pozbawienia uczestników - w razie w ich ocenie niekorzystnego dla nich wyniku sprawy - możliwości poddania orzeczenia kontroli przez sąd drugiej instancji. Przeto zasadnie Sąd Okręgowy uznał, że doszło do nierozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.

